Wykonanie tymczasowego aresztowania

PRACA MAGISTERSKA. UNIWERSYTET WROCŁAWSKI. Oceniona na 5. 92 strony.

Wykaz skrótów

Wstęp

Rozdział I Rys historyczny instytucji tymczasowego aresztowania
1.1. Uwarunkowania prawne tymczasowego aresztowania w Polsce po odzyskaniu niepodległości w XX wieku
1.2. Okres po II Wojnie Światowej
1.3. Tymczasowe aresztowanie w kodeksie postępowania karnego z 1969 roku

Rozdział II Instytucja tymczasowego aresztowania
2.1. Zatrzymanie i jego rodzaje
2.2 Tymczasowe aresztowanie
2.3 Przesłanki i uwarunkowania stosowania tymczasowego aresztowania
2.4 Procedura stosowania tymczasowego aresztowania
2.5 Nadzór nad prawidłowością stosowania tymczasowego aresztowania

Rozdział III Sytuacja prawna tymczasowo aresztowanego
3.1 Prawa tymczasowo aresztowanego
3.1.1. Konstytucyjne prawa i wolności
3.2 Obowiązki tymczasowo aresztowanego
3.4 Zakazy
3.5. Przygotowanie do zwolnienia z aresztu śledczego

Rozdział IV Tymczasowe aresztowanie w prawie międzynarodowym
4.1 Regulacje Organizacji Narodów Zjednoczonych

4.2 Reguły minimalne
4.3 Europejskie Reguły Więzienne
4.4 VIII Kongres Organizacji Narodów Zjednoczonych

Rozdział V. Stosowanie tymczasowego aresztowania na przykładzie Aresztu Śledczego w Jeleniej Górze
5.1 Opis Aresztu Śledczego w Jeleniej Górze
5.2 Opieka medyczna
5.3 Kary i ulgi
5.4 Wyniki ankiety

Zakończenie

Wykaz rysunków
Literatura
Wykaz aktów prawnych

Ankieta

Wstęp [fragment]

Instytucja tymczasowego aresztowania, jej unormowania i związana z nią ochrona prawa wolności osobistej stanowi jedno z kluczowych zagadnień współczesnego procesu karnego. Z perspektywy procesu karnego, a zwłaszcza ochrony praw jednostki niezmiernie istotne jest skonstruowanie podstaw prawnych stosowania tymczasowego aresztowania w sposób z jednej strony maksymalnie zabezpieczający podstawowe prawa jednostki, z drugiej zaś strony gwarantujący realizację zadań wymiaru sprawiedliwości.

Niestety, przepisy prawa karnego wynikające z ustaw uchwalonych w 1997 roku nie tylko zwiększają możliwość stosowania tymczasowego aresztowania poprzez rozszerzenie art. 258 § 2 na występki nieumyślne oraz wyłączają symetrie czynu popełnionego i zagrażającego przy areszcie prewencyjnym z art. 258 § 3, ale równocześnie odchodzą od niektórych trafnych rozwiązań jak np. wyłączenie z postępowania jurysdykcyjnego sędziego, stosującego uprzednio areszt. Całokształt obecnych

unormowań sprawia wrażenie celowej asekuracji ustawodawczej, dopuszczającej dwoista, sprzeczną praktykę z jednej strony respektującą wymogi ochrony praw wolnościowych i pozycji oskarżonego, z drugiej strony podporządkowaną naczelnemu celowi efektywności ścigania karnego. Jeżeli dodamy do tego jeszcze obecny stan obiektów penitencjarnych i poziom środków przeznaczanych na ich funkcjonowanie, sytuacja osoby tymczasowo aresztowanej i realizacja przysługujących jej praw nie pozwala optymistycznie patrzyć w przyszłość.

Tymczasowe aresztowanie jako izolacyjny środek zapobiegawczy w polskim procesie karnym

Jeśli chcesz zamówić pisanie pracy od podstaw, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis